



ادعای اسکویچ و اتهام به کی‌روش؛

ایران با من صعود می‌کرد

شنبه ۱۲ آذر ۱۴۰۱ - ۸ جمادی الاول ۱۴۴۴ - ۳ دسامبر ۲۰۲۲

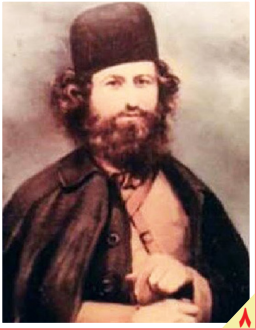
شهر

روزنامه

روزنامه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

یونس استادسرایي چگونه فرمانده مبارزان جنگلی شد

پایان ماجرای میرزا کوچک خان



سال هفتم - شماره ۲۰۷۵ - ۸ صفحه - قیمت ۲۰۰۰ تومان

دادستان سیستان و بلوچستان:

برای هیچ نوجوانی حکم محاربه صادر نشده

دادستان مرکز استان سیستان و بلوچستان گفت: ادعای رسانه‌های معاند مبنی بر صدور حکم محاربه برای ۲ نوجوان زیر ۱۸ سال بلوچ در زاهدان به هیچ وجه صحت ندارد. به گزارش ایسنا، به نقل از میزان، مهدی شمس‌آبادی در رابطه با ادعای برخی رسانه‌های معاند مبنی بر صدور حکم محاربه برای ۲ نوجوان زیر ۱۸ بلوچ در زاهدان اظهار کرد: این ادعا به هیچ وجه صحت ندارد.

هزینه ساخت مسکن بار دیگر افزایش یافت

رشد ۳ برابری قیمت مصالح ساختمانی

آمریکا و فرانسه با صدور بیانیه‌ای مشترک از ناآرامی‌ها، حمایت کردند

تشدید مواضع

ضد ایرانی از سوی غرب

وقتی جای و قلبان، جای میل و کیاده را می‌گیرد

ناکامی ایران در

ثبت جهانی زورخانه

اعتراض فعالان محیط زیست به یک طرح جدید گردشگری

نگرانی از تخریب آشوراده

حمله سایبری به خبرگزاری فارس در سراسر شد؛

پیامدهای بولتن نویسی

همدلی | بعد از حمله هکری به خبرگزاری فارس، مجموعه از اطلاعاتی که از این خبرگزاری هک شده بود در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد. اطلاعاتی که به نظر می‌رسد بخشی از آن محرمانه باشد. از جمله این اطلاعات می‌توان به بولتن‌های خبری محرمانه‌ای اشاره کرد که در این خبرگزاری تهیه و برای مقامات ارشد کشور ارسال می‌شد. خبرگزاری فارس خودش نیز بخشی از این ماجرا را تأیید کرده

مسئولان چند دانشگاه توضیح دادند؛

مسمومیت مشکوک صدها دانشجو در کمتر از ۱۰ روز

همدلی | از هفته گذشته تا کنون دانشجویان در دانشگاه توضیح دادند؛ مسمومیت مشکوک صدها دانشجو در کمتر از ۱۰ روز. موضوعی که ابعاد آن گسترده است و تنها محدود به یک دانشگاه و شهر نمی‌شود. به گفته منابع رسمی تخمین زده می‌شود که تعداد دانشجویان مسموم شده بیشتر از ۱۲۰۰ نفر باشد. طبق اعلام رسمی تاکنون این اتفاق در دانشگاه‌های صنعتی اصفهان، خوارزمی کرج، علامه طباطبایی تهران و صنعتی اراک رخ داده است. موضوعی که واکنش تند دانشجویان را در پی داشته است.

سرمقاله

ورزش و سیاست؛ یک مقایسه تطبیقی

جواد اطاعت - چند سال پیش قهرمانان و پیش‌کسوتان ورزشی در دانشگاه شهید بهشتی یک گردهمایی داشتند. از این جانب هم دعوت کردند که برای این جمع سخن بگویم. به دلیل عدم سنخیت حوزه مطالعاتی‌ام با این نشست، از آن‌ها عذرخواهی کرده و اعلام کردم حرفی برای گفتن به این عزیزان ندارم. نهایتاً در مقابل اصرار آنان، به احترام بزرگان ورزشی کشور که هر کدام پیش از آن پرچم ایران را در میدان ورزشی جهانی به احتزاز در آورده بودند، در این گردهمایی حضور پیدا کردم؛ اما واقعا نمی‌دانستم برای این جمع وزین چه بگویم که درخور شان و جایگاه آنان باشد. زمانی که وارد تالار شدم یکی از اساتید ورزشی در حال سخنرانی بود و از قواعد، ضوابط و سیاست‌های حکم بر ورزش کشور، به‌ویژه ورزش قهرمانی انتقاد می‌کرد و... سخنان گزافه‌آمیز این استاد گران‌بایه مبرو به فوئبال کشور، خلاصه آن به شکل بیابم که هم به حوزه مطالعاتی‌ام مرتبط باشد و هم با این جمع مناسبت داشته باشد. بعد از اتمام سخنان ایشان به پشت تریبون فرا خوانده شدم. پس از ادای احترام به ورزشکاران با اشاره به سخنان پیشین گفتم که ای کاش ضوابط، قواعد و مقررات حاکم بر رقابت در مسابقات ورزشی بر سیاست‌های کشور هم حاکم بود. لذا در یک فرآیند مقایسه‌ای و تطبیقی، ضوابط و قواعد حاکم بر مسابقات ورزشی را با ضوابط و مقررات حاکم بر کشور مقایسه کردم که این روزها و در حیوحه مباحث مربوط به حواشی مربوط به فوئبال کشور، خلاصه آن به شکل زیر تقدیم خوانندگان میشود.

۱- در مسابقات ورزشی اصل شایسته‌گزینی است و است و برای موفقیت در میدان ورزشی، بهترین‌ها در یک فرآیند رقابتی گزینش و انتخاب می‌شوند؛ اما انتخاب مسئولان کشور بر اساس سنت قومی، قبیل‌های ای مرید و مرادی انتخاب و گزینش می‌شوند و شایستگی و تخصص جایگاه چندانی ندارد.

۲- در مسابقات ورزشی ورزشکاران، قبل از شروع مسابقه، کارت فرمز دریافت نمی‌کنند و از مسابقه حذف نمی‌شوند؛ اما در عرصه سیاست بهترین‌ها قبل از ورود به مسابقات مشمول نظارت استصوابی شده و از دور رقابت‌ها حذف می‌شوند.

۳- در مسابقات ورزشی اصل بر بی‌طرفی داوران است؛ اما در سیاست و حکومت داوران بعضاً خود بازیگر مسابقه‌اند و بی‌طرفی از اساس فاقد موضوعیت است.

۴- اصل شفایفیت در مسابقات ورزشی به شدت رعایت می‌شود و مسابقات زیر دوربین‌های مدار بسته ثبت و ضبط شده و به‌طور مستقیم از رسانه‌های دیداری و شنیداری منتشر و گزارش می‌شود؛ اما در سیاست، عموم تصمیمات در پشت درهای بسته اتخاذ می‌شود و ذی‌نفعان که همان مردم هستند از آن اطلاعی ندارند؛ مگر اطلاعات گزینش شده و بعضاً خلاف واقع که توسط تصمیم‌سازان و تصمیم‌گیرندگان به سمع و نظر شهروندان می‌رسد.

۵- حاکمیت ضوابط و قواعد بین‌المللی در مسابقات

یادداشت

صداهای غریبی که باید شنید

محسن صنیعی - پس از مسابقه ایران-آمریکا و شکست تیم ملی فوتبال ایران علی‌رغم همه تلاش‌هایی که بازیکنان تیم ملی به خرج دادند، شاهد صحنه‌ای عجیب و البته قابل انتظار بودیم و آن هم شنیدن صدای بوق خوشحالی مردم در برخی شهرهای کشور بود. صدایی که بار قص و پایوبی همراه شد. اتفاق غریبی است که در هیچ جای دنیا دیده نشده که ملتی از شکست تیم ملی خود و پیروزی رقیب، ابراز شادمانی کنند. نگارنده در طول دو ماه و نیم گذشته؛ نه در منطقه مسکونی خود در شهر اهواز، و نه در هیچ جای دیگر شهر، صدای بوق شادی شنیده بودم. ولی پس از پایان بازی و یخات تیم فوتبال ایران برابر آمریکا، تقریباً در همه جای اهواز مانند بیشتر شهرهای کشور، صدای بوق ممتد ماشین‌ها برای ابراز شادی از باخت تیم ملی ایران، شنیده می‌شد. چرا؟ مطمئن هستم که اگر ایران، پیروز این مسابقه می‌شد صحنه‌هایی کاملاً مشابه صحنه پیروزی ایران بر آمریکا در سال ۷۷ تکرار می‌شد، ولی چرا این دفعه، پس از شکست تیم ملی هم شاهد این صحنه‌های شادی بودیم؟ دانشجویی به من می‌گفت که مسابقه را در سالن خوابگاه دانشجویی دیده است. بعد از شکست تیم ملی، گروهی خوشحال و البته گروهی هم ناراحت بودند. قطعاً در همه کشورها، در مسابقات جهانی، مثل‌ها، از پیروزی تیم خود شاد و در شکست‌ها غمگین می‌شوند. پس چرا حداقل بعضی از مردم ایران، رفتاری دیگر نشان داده‌اند؟ در مهندسی، مفهومی به نام فروپاشی یا Col-lapse وجود دارد و به طور خلاصه می‌توان گفت، نشانه فروپاشی موقعی است که سیستم به ورودی داده شده، پاسخی کاملاً برخلاف انتظار، نشان می‌دهد. در سه‌شنبه‌شب پیش، آن‌چه در شهرهای ایران دیدیم، رفتاری کاملاً برخلاف انتظار ورودی داده شده به ساختار اجتماعی ایران بود. یک شکست ورزشی به ساختار اجتماعی داده شده بود و انتظار می‌رفت جامعه از این شکست، در یک اندازه فرود رود، ولی چرا گروه‌های قابل ملاحظه‌ای اظهار خوشحالی کردند؟ مجموعه مدیران کشور، باید آن را بررسی کنند. نگارنده جامعه‌شناس نیست، ولی نشانه‌های متعدد از فروپاشی اجتماعی مشاهده می‌شود. چرا مردم، احساس همبستگی با تیم ملی نداشتند و گریه‌های بازیکنان تیم ملی را ندیدند؟ مطمئناً دلیل آن، یک دلیل داخلی است و کاملاً مرتبط است به مجموعه اعتراضات در طول دو ماه و نیم گذشته و آن هم کاملاً مرتبط است به مجموعه سیاست‌های فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی دهه‌های گذشته نمی‌توان هر ناراضی و اعتراضی را به بیگانگان نسبت داد. بوق‌ها و غریب‌های شادی که سه‌شنبه‌شب، شنیده شد، صدهایی است که باید شنید و تحلیل و واکاوی کرد و پرسید چرا اعتراضات، به طور پیوسته در دو ماه‌ونیم گذشته، به صورت مختلف، ادامه داشته است؟ جالب است تاکنون افراد مختلف، پایان این اعتراضات را اعلام کرده بودند. به جای آن که وزرا یا روسای قوا، جلسات درستی با متخصصان و کارشناسان تشکیل دهند و البته کارشناسان مربوطه، با صراحت تمام سخن خود را بیان می‌کنند، مجدداً پیشنهاد می‌کنم که یک کنفرانس ملی شاید ده روز به پخش زنده تلویزیونی برگزار شود و سخنان کارشناسان دل‌سوز از همه جریان‌های سیاسی فرهنگی و اجتماعی کشور را به صورت زنده، همه مردم ایران بشنوند و پس از آن به دنبال راه‌کارهای خروج از بحران باشیم.

یادداشت

کشورداری با تکیه بر حق مردم، از نگاه علی(ع)

علی مندنی پور - مولاعلی در باره حق این‌گونه داد سخن سر می‌دهد: «حق هنگامت وصف و گفتگو فراخ‌ترین چیز و زمان کردار و انصاف دادن، تنگ‌ترین امور است» یعنی که تعریف حق بسیی آسان و عمل به آن بسیار سخت و طاقت فرساست. کسی را بر دیگری حقی نیست، مگر این‌که آن دیگری نیز بر او حقی داشته باشد، مگر کسی را بر دیگری حقی باشد که دیگری را بر وی حقی نباشد، تنها آفریدگار فرستاده و آفریده‌ها (بندگان) را چنین حقی مقتصور نیست. سیر حرکت منطقی جامعه را آن‌گاه به سمت و سوی «مدینه فاضله» نزدیک می‌بیند که: «مردم و حکومت‌گران حقوق و تکالیف متقابل خود را به رسمیت شناخته، به‌طور کامل انجام داده و هیچ‌یک به حقوق دیگری دست‌اندازی و تجاوز روا ندارد». در این صورت مردم را صالح و سعادت‌مند می‌توان دید و در صورت کوتاهی و تنگ‌نظری در انجام این مهم جامعه را دچار اختلاف و آشوب دیده، تا آنجا که فرمانروایان ستمگر بر مردم حاکم خواهند شد. آزادی‌های فردی و اجتماعی را در عرصه‌های گوناگون از تشکیل خانواده، تسامح مالکیت و آزادی بیان و پس از بیان، حق انتخاب سبک زندگی و عیاشی تا آخرین آبرومند و... را محترم شمرده و آن‌را در زمره حقوق طبیعی شهروندان محسوب می‌نماید.

و عُمال حکومت را از سلب و یا محدود کردن این حقوق، بازداشتند، مگر به حکم ضرورت و رعایت این اصول را از آموزه‌های تورات و اسلام تلقی و حکومت‌گران را از دست‌اندازی و تجاوز بدان‌ها منع و در صورت لزوم مورد باز خواست قرار می‌دهد. در اوج قدرت حامی و پشتیبان آزادی مخالفان است و نمود این دیدگاه را در وادار نکردن آنان در بیعت با خود نشان می‌دهد و تا آنجا که ضرورت ضیانت از اصول و ارزش‌ها ایجاب نمی‌نماید، با مخالفان تعامل پیشه می‌کند. در جنگ جمل در برابر لشکر طلحه و زبیر و عیاشی تا آخرین ساعت به دنبال پیدا کردن راه‌کارهایی برای پایان دادن به درگیری است و نمایندگانی را برای گفت‌وگو و انجام مذاکره گسیل می‌داد. در برخورد با قاسطین نیز این‌گونه عمل می‌کند، حقوق مخالفان را از بودجه عمومی قطع نکرده و تصریح می‌نماید: «تا وقتی که دست به سلاح نزنند و تنها به ابراز مخالفت بسنده نمایند، حقوق آنان پرداخته شود».

هر گز حکمرانی را طعمه پنداشته، بلکه آن‌را امانتی سنگین بر گردن حکومت‌گران می‌اند. حق مردم را به رسمیت شناخته،

سرمقاله

ورزش و سیاست

یک مقایسه تطبیقی

جواد اطاعت

مدرس دانشگاه

چند سال پیش قهرمانان و پیش‌کسوتان ورزشی در دانشگاه شهید بهشتی یک گردهمایی داشتند. از این جانب هم دعوت کردند که برای این جمع سخن بگویم. به دلیل عدم سنخیت حوزه مطالعاتی‌ام با این نشست، از آن‌ها عذرخواهی کرده و اعلام کردم حرفی برای گفتن به این عزیزان ندارم. نهایتاً در مقابل اصرار آنان، به احترام بزرگان ورزشی کشور که هر کدام پیش از آن پرچم ایران را در میدان ورزشی جهانی به احتزاز در آورده بودند، در این گردهمایی حضور پیدا کردم...

شرح در همین صفحه

یادداشت‌ها

صداهای غریبی که باید شنید

محسن صنیعی

استاد دانشگاه

کشورداری با تکیه بر حق مردم، از نگاه علی(ع)

علی مندنی پور

حقوق‌دان

ما انتهای این داستان تلخ را می‌دانیم

فیض شریفی

متفقد و پژوهشگر ادبیات

ادامه در صفحه ۵

ادامه در صفحه ۵